

Sygn. akt IV U 105/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 czerwca 2018 r. w S.

odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 5 stycznia 2018 r. Nr (...)

w sprawie J. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. P. prawo do emerytury od dnia 01 listopada 2017 roku.

Sygn.akt IVU 105/18

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 05.01.2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu J. P. prawa do wcześniejszej emerytury motywując to brakiem dowodu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres 15 lat. Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony J. P. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, gdyż przez okres ponad 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach w charakterze mechanika samochodowego w kanałach remontowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat z uwagi na brak świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony J. P. urodzony dnia (...) złożył w dniu 28.11.2017r. wniosek o emeryturę. Organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy J. P. w rozmiarze 26, 2miesiące i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Nie uznał żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w

sprawie, ubezpieczony w okresie od 01.09.1978r. do 04.05.1997r. był zatrudniony w Wydziale Zaopatrzenia Komendy Wojewódzkiej Policji w S. (poprzednie nazwy – Komenda Wojewódzka Milicji Obywatelskiej, Wojewódzki Urząd Spraw Wewnętrznych). Od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia 04.05.1997r ubezpieczony otrzymał angaż na stanowisko mechanika samochodowego. Faktycznie wykonywał pracę mechanika samochodowego w kanałach remontowych. Na stanowisku tym pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Dokonywał napraw silników oraz innych podzespołów, w tym gaźników samochodowych. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k.17)), zeznania świadków: T. F. (k. 16v), J. F. (k.16v), A. W. (k.16v-17) dokumentów (k.5-9), akt ZUS, akt osobowych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W ocenie Sądu Okręgowego J. P. spełnił powyższe warunki. Udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych oraz ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów dotychczasowych. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, że w okresie od dnia 01.09.1978r. do 04.05.1997r stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w charakterze mechanika samochodowego w kanałach remontowych. Zeznania powoda potwierdzili świadkowie: T. F. (k. 16v), J. F. (k.16v), A. W. (k.16v-17) którzy razem z nim pracowali. Zeznali oni, że ubezpieczony w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę mechanika samochodowego. Pracował w kanałach remontowych. Wymontowywał silniki z samochodów, odłączał wszystkie podzespoły, spuszczał płyny. Następnie po naprawie silnika montował go w samochodzie. Zajmował się również naprawa gaźników. Sąd uznał ich zeznania za wiarygodne, ponieważ są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Zeznania te znajdują potwierdzenie w dokumentach, znajdujących się w aktach osobowych, w szczególności w angażach, zakresie obowiązków. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10.04.2014r. sygn.. akt II UK 395/13 dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy i jej wykonywanie w warunkach określonych w § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43). Wykładnię tę Sąd Okręgowy podziela w całej rozciągłości.

Prace, które wykonywał ubezpieczony wymienione są w załączniku A dział XIV pkt.16 i pkt. 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). W sumie okresy pracy w szczególnych warunkach udowodnione w trakcie procesu i uznane przez ZUS wynoszą ponad 15 lat. Ubezpieczony nabył więc prawo do emerytury od miesiąca złożenia wniosku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.